

• ΠΟΙΟΙ • ΒΟΥΛΙΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΒΑΡΚΕΣ:

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ (ΑΝΤΙ)ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Στις αρχές του περασμένου Φλεβάρη, το ελληνικό λιμενικό έκανε στα ανοιχτά της Χίου αυτό που ξέρει να κάνει καλύτερα: βούλιαζε μια βάρκα γεμάτη από μετανάστ(ρι)ες.¹ Μία μόλις ημέρα μετά, στη βουλή των ελλήνων ψηφίζονταν ένας νόμος για την «προώθηση πολιτικών νόμιμης μετανάστευσης». Δηλαδή, μια σειρά από ρυθμίσεις που μαρτυρούν και αυτό: ότι το ελληνικό κράτος χρειάζεται τους/τις μετανάστ(ρι)ες όσο η μηχανή το καύσιμο.

Αν τα παραπάνω φαίνονται αντιφατικά, είναι επειδή τόσα χρόνια ελληνικού ρατσισμού έχουν καλύψει όλο το φάσμα της πολιτικής του τόπου. Η ιστορία το επιβεβαιώνει: τα (μικρο)αφεντικά με τις καρμπίνες και τα τρακτέρ, τα δελτία ειδήσεων που έπαιζαν «εγκληματικότητα» και οι εκάστοτε «αγανακτισμένοι πολίτες», είχαν από κοινού ως στόχο τα μεροκάματα και τα κεφάλια να παραμείνουν χαμηλά. Το όποιο «οικονομικό θαύμα» στα 90's χτίστηκε στις πλάτες του Αριάν και της Γκαϊανέ. Το όποιο «ξεπεέρασμα της κρίσης», μεθοδεύτηκε πάνω στην άγρια εκμετάλλευση του Μοχάμεντ και της Ιρίνα. Δηλαδή των μεταναστ(ρι)ών εργατ(ρι)ών που με στρατηγική επιλογή του ελληνικού συμπλέγματος κράτους-αφεντικών ζούσαν και δούλευαν σε καθεστώς (ημι)παρνομίας- δηλαδή, των μεταναστ(ρι)ών εργατ(ρι)ών που έχουν σκοτωθεί στα σύνορα και στα χωράφια, έχουν φυλακιστεί στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, έχουν χρησιμοποιηθεί για την ασταμάτητη εισροή ευρωπαϊκών κονδυλίων².

Έχοντας υπόψιν τα παραπάνω, το «νομοσχέδιο Πλεύρη» καθώς και συνολικότερα η (αντί)μεταναστευτική πολιτική των ημερών, καθόλου δεν μας φαίνονται βίτσια ενός φασίστα υπουργού αλλά αντίθετα είναι συνεπή με τις βλέψεις των αφεντικών μας για το πολυεθνικό προλεταριάτο σε καιρούς σαν τους σημερινούς. Παρακάτω, θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε ακριβώς αυτό μέσα από δύο άξονες: την εργασία και τον διακρατικό ανταγωνισμό.

«Η ΧΩΡΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ 200.000 ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΧΕΡΙΑ»

Έτσι μας έχει ενημερώσει ήδη από το 2024 ο Στουρνάρας³ και το έχουν επιβεβαιώσει στη συνέχεια διάφορα στελέχη του ίδιου είδους, αυξάνοντας σε περιπτώσεις τον αριθμό. Χρειαζόμαστε, λένε, τους μετανάστες για τους δείκτες που σχετίζονται με την παραγωγικότητα και την ανάπτυξη της οικονομίας- χρειαζόμαστε, λένε, τις μετανάστριες για στρατηγικούς κλάδους όπως είναι ο κατασκευαστικός, ο τουριστικός και ο αγροτικός. Κοιτάχτε να δείτε που ταυτόχρονα με τα παραπάνω, οι περισσότεροι ρουφιάνοι μιλάνε για «πρόβλημα» και «ανεξέλεγκτες ροές». Μα είναι δυνατόν να έχουν μπλέξει τόσο πολύ τα μπουτία τους; Λέμε πως καθόλου δεν τα έχουν μπλέξει. Το «πρόβλημα με τους μετανάστες» λειτουργεί ως ιδεολογικός και υλικός μηχανισμός για την άγρια εκμετάλλευσή τους. Αυτό αποτυπώνει, λοιπόν, ξεκάθαρα και το πρόσφατο νομοσχέδιο:

Η Ελλάδα υψώνει ένα τεράστιο τείχος απέναντι στην παράνομη μετανάστευση, αλλά ταυτόχρονα διατηρεί ανοιχτή μια νόμιμη πόρτα για όσους σέβονται τους κανόνες και θέλουν να έρθουν και να εργαστούν νόμιμα στη χώρα.⁴

Πρόκειται για έναν μηχανισμό που, από τη μία, συνδυάζει απελάσεις, φυλακίσεις και «αποτροπή» και από την άλλη οργανώνει και στρατιωτικοποιεί την εργασία των μεταναστών εργατών. Τέλεια! Πάνω που λέγανε ότι «δεν υπάρχει κράτος». Για να μην πάρει, όμως, όλη τη δόξα ο εύκολα μισητός από οποιονδήποτε κρατάει δημοκρατικά προσχήματα Πλεύρης, πρέπει να σημειώσουμε πως δεν είναι πρωτότυπη η ιδέα του. Θυμόμαστε καλά ότι ο Τσίπρας, που είχε διατελέσει πρωθυπουργός της χώρας κατά την «προσφυγική κρίση», ξεστόμισε στην ομιλία του στη ΔΕΘ το 2022 και τα παρακάτω:

Όπου κι αν βρεθείτε στην ύπαιθρο αλλά και στα μεγάλα αστικά κέντρα που είναι τουριστικά κέντρα, υπάρχει τεράστιο έλλειμμα εργατικών χεριών. Και στους αγρότες γης, και στον τουρισμό, παντού στην αγορά. Εργατικών χεριών, εργασιών που για λόγους που δεν είναι της παρούσης να συζητήσουμε, οι Έλληνες συμπολίτες μας δεν επιθυμούν να εργαστούν σε δουλειές του ποδαριού, στο μάζεμα της ελιάς, στο μάζεμα των ροδάκινων [...] Νομίζω όμως ότι η λύση θα είναι, όπως η Ευρώπη λέει «δεν περνάτε», και εμείς να τους πούμε «δεν περνάτε στην Ευρώπη» [...]

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ VS ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Τον Απρίλιο του 2026 στον ελληνικό τύπο έχει αρχίσει να κυκλοφορεί ένα βίντεο που είχε φέρει στην επιφάνεια το Lighthouse report, στις 28/06/2022, στο άρθρο του «Greece uses asylum seekers to forcibly return migrants to Turkey» και δείχνει μια ομάδα μεταναστών, στρατολογημένη από την ελληνική αστυνομία να συλλαμβάνει και να επαναπροωθεί στην Τουρκία μετανάστες/τριες που έρχονται στην ελληνική επικράτεια περνώντας τα σύνορα του Έβρου. Από το 2020 και την περίοδο όπου διακομματικά το ελληνικό κράτος αποφάσισε να ανακηρύξει τον Έβρο ως τόπο υβριδικού πολέμου στην περιοχή έχουν εμφανιστεί εθνοφύλακες, φασίστες, κυνηγοί κεφαλών δηλ. σύσσωμο το ελληνικό παρακράτος για να τα βάλει με τους μετανάστες εργάτες. Δεν είναι καινούργιο: ο πόλεμος είναι μια «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» και είναι και μια μορφή επίθεσης στην εργατική τάξη. Στον Έβρο βλέπουμε καθαρά και τα δύο, το στρατιωτικό ενδιαφέρον της περιοχής επιτρέπει στο ελληνικό κράτος να εφαρμόσει κάθε μέσο απέναντι στον ταξικό του εχθρό και για να το κάνει αυτό χρησιμοποιεί ακόμα και τα πιο δόλια μέσα: βάζει μετανάστες να επιτίθενται σε μετανάστες.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΡΥΒΕΤΑΙ!

Κάπου στις αρχές των 90's, ο Στέφανος Μάνος που είχε διατελέσει και υπουργός οικονομικών είχε ξεστομίσει τα παρακάτω λόγια: *Είμαι ενθουσιασμένος με τους Αλβανούς. Πρόκειται φυσικά για παράνομη εργασία αλλά αυτό αποτελεί προϋπόθεση για να μπορούν να προσφέρουν την εργασία τους σε χαμηλή τιμή. Πριν μερικούς μήνες, διαβάσαμε στην Καθημερινή: Για παράδειγμα στο Σουδάν, μια χώρα απ' όπου οι πρόσφυγες που έρχονται δείχνουν μεγάλη πειθαρχία και καλή συμπεριφορά, υπάρχει μεγάλη παραγωγή σε βαμβάκι, καλαμπόκι και σιτάρι, όπως στη Θεσσαλία. Συνεπώς, οι Σουδανοί είναι μία κατηγορία που το Μαξίμου επιθυμεί να μείνει εδώ.¹*

Αν ο Στέφανος Μάνος μπορούσε να ξαναμιλήσει, φανταζόμαστε ότι θα το έλεγε έτσι: *Είμαι ενθουσιασμένος με τους Σουδανούς. Ο ακριβής τρόπος της εκμετάλλευσης εργασίας μπορεί να άλλαξε, η ουσία όμως παρέμεινε ίδια.*

1. «Μεταναστευτικό: Στην αγορά εργασίας όσοι λαμβάνουν άσυλο», kathimerini.gr, 27/09/2025.

ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Στις 18 Μαρτίου του 2026, ύστερα από καταγγελία της γαλλικής ένωσης για τα δικαιώματα του ανθρώπου, ξεκίνησε έρευνα από τα γαλλικά δικαστήρια που εμπλέκει τον Φαμπρίς Λεζερί, επικεφαλής του FRONTEX από το 2015 ως και το 2022 (και πλέον ευρωβουλευτή με το ακροδεξιό κόμμα του Εθνικού Συναγερμού), σε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που διέπραξε κατά τη διάρκεια της θητείας του. Πιο συγκεκριμένα, ο Λεζερί κατηγορείται ότι ενθάρρυνε επιχειρήσεις του ελληνικού και του λιβυκού κράτους για τη βίαιη επαναπροώθηση μεταναστών. Από τα παραπάνω εμείς θα θέλαμε να κρατήσουμε τη λέξη «ενθάρρυνση» αλλά και το γεγονός πως την περίοδο στην οποία αναφέρονται τα καταγγελλόμενα «εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας», στην ελληνική κυβέρνηση ήταν η «φιλόανθρωποι» των Σύριζα-Ανέλ. Κατά τα λοιπά, η διαδρομή του Λεζερί είναι ενδιαφέρουσα: πρώτα επικεφαλής του FRONTEX, μετά συντάκτης της ακροδεξιής ατζέντας στην Ευρωβουλή, θα έλεγε κανείς πως κάτι τον συνδέει υλικά με την διαδικασία απαγόρευσης της νόμιμης μετανάστευσης. Πιθανά οι καταγγελίες για παράτυπο λόμπινγκ από εταιρείες που ασχολούνται με την ύπαρξη των συνόρων, να είναι μια καλή απάντηση.

«αλλά εάν έρθετε εδώ, θα ξέρετε ότι έχετε δύο επιλογές: ή να γυρίσετε πίσω, ή να ενταχθείτε με τους όρους που το ελληνικό κράτος προβλέπει να ενταχθείτε», που σημαίνει να μπειτε σε μία παραγωγική διαδικασία, που σημαίνει η ερειπωμένη ύπαιθρος να αποκτήσει εργάτες γης, που σημαίνει ότι δεν θα κάθεστε για να σας δίνουμε επιδόματα μέχρι να βρείτε τον τρόπο να φτάσετε στην Ευρώπη με *smugglers*, με διακινητές. Είναι μια άλλη αντίληψη που κάποια στιγμή πρέπει να τη συζητήσουμε σοβαρά. Να σπάσουμε αυτό το ταμπού. Είναι κρίσιμο θέμα. Έχει να κάνει και με την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος, έχει να κάνει και με τον καταμερισμό εργασίας, έχει να κάνει όμως και με το πώς συνολικά μπορείτε να αντιμετωπίσετε ένα πρόβλημα όχι κρύβοντας το κάτω από το χαλί.⁵

Το κράτος έχει συνέχεια και τύποι σαν τους προλαλήσαντες φροντίζουν να το επιβεβαιώνουν. Ο φασισμός των ημερών μας έγκειται ακριβώς σε κοινά αποδεκτές αντιλήψεις του είδους «αφού έρχονται ας τους βάλουμε να δουλέψουν για την εθνική οικονομία», με τον τρόπο που αυτό επιτυγχάνεται να περνάει, βέβαια, στα ψιλά γράμματα. Ας πάρουμε το πρόσφατο «παράδειγμα-πρότυπο» της «ελεγχόμενης δομής προσωρινής φιλοξενίας αιτούντων ασύλου» στο Κουτσόχερο Λάρισας:

Στο Κουτσόχερο, πρόσφυγες κυρίως από το Σουδάν εκπαιδεύονται στη βασική γνώση της ελληνικής γλώσσας και στις ελληνικές καλλιέργειες, ώστε με τη χορήγηση ασύλου να μπορούν άμεσα να ενταχθούν στην αγορά εργασίας σε συνεργασία με τοπικούς συνεταιρισμούς. Η παραμονή στη χώρα για όσους λαμβάνουν διεθνή προστασία θα συνδέεται πλέον με τη δυνατότητα εργασίας και όχι με τη διατήρηση επιδομάτων. Όσοι διαθέτουν πραγματικό προσφυγικό προφίλ δείχνουν έμπρακτο ενδιαφέρον για άμεση ένταξη στην εργασία.

Και συνεχίζουν:

Μαζεύουμε όλα τα κονδύλια και τα στρέφουμε στη δυνατότητα εργασίας. Δεν πιστεύουμε ότι οι δράσεις της στέγασης έχουν νόημα. Το να επιδοτείς το νοίκιο ενός Σουδανού αγρότη για να μένει στην Κυψέλη, στον Άγιο Παντελεήμονα ή στα Πατήσια είναι τελείως ανούσιο και αυτός τελικά το πιο πιθανό είναι ή να μην κάνει τίποτα ή να τον εντάξουν κάποιοι σε εγκληματικές δραστηριότητες.⁶

Θα μπορούσαμε να παραθέτουμε αντίστοιχες επίσημες και ανεπίσημες διακηρύξεις για την «παραγωγική ενσωμάτωση των μεταναστών εργατών» μέχρι να δύσει ο ήλιος, καθώς οι προθέσεις τους δεν είναι καθόλου κρυφές. Αλλά είναι η στιγμή να αποτυπωθούν μερικά συμπεράσματα σχετικά με τα παραπάνω.

Το ελληνικό κράτος θέλει μετανάστ(ρι)ες εργάτ(ρι)ες όπως η μηχανή το καύσιμο και γι' αυτό τους/τις αποκαλεί «πρόβλημα». Πέραν των άλλων οργανωμένων μεθόδων (π.χ. διακρατικές συμφωνίες για εργάτες ορισμένου χρόνου/κλάδου) αυτό επιτυγχάνεται μέσω της προβληματοποίησης των περιφημων «ροών». Ξεκινάει από τις βάρκες στη Μεσόγειο και το Αιγαίο, περνάει από διαδικασίες καταγραφής και απόδοσης status (διατίμηση της εργατικής δύναμης λέγεται αυτό), κάνει στάσεις σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, σε φυλακές και σε αεροπλάνα «επαναπατρισμού». Οι «ροές» κατευθύνουν τα ευρωπαϊκά κονδύλια για το «μεταναστευτικό» σε εθνικά ωφέλιμους σκοπούς και όλα στο τέλος καταλήγουν σε κρίσιμους για την ελληνική (πολεμική) οικονομία κλάδους. Όλο αυτό το ονομάζουμε στρατιωτικοποίηση της εργασίας.

ΜΙΑ ΝΟΜΙΜΗ ΟΔΟΣ ΓΙΑ «ΠΑΡΑΝΟΜΟΥΣ» ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ.

Στις 03.03.2026 η Καθημερινή δημοσίευσε μια έρευνα για το «μεταναστευτικό», αποκαλυπτική του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί το ελληνικό κράτος υποστηρικτικά στις ανάγκες των ντόπιων αφεντικών. Το άρθρο της Τάνιας Γεωργιοπούλου είχε τίτλο «Εργάζονται νόμιμα, διαμένουν παράνομα» και αφορούσε την εξής παραδοξότητα. Οι μετανάστ(ρι)ες που φτάνουν στην ελληνική επικράτεια μέσω των νόμιμων δικτύων διακίνησης που έχει φτιάξει το ελληνικό κράτος λαμβάνουν μια πενταετή άδεια εργασίας, η οποία όμως καλύπτει μόνο 9 μήνες το χρόνο! Τους 3 μήνες που περισσεύουν οι μετανάστ(ρι)ες πρέπει να φύγουν από την Ελλάδα ή να δουλεύουν μαύρα, μέχρι να ξεκινήσει ξανά η περίοδος νόμιμης εργασίας. Το όλο πράγμα γίνεται ακόμα πιο περίπλοκο, καθώς η συνήθης πρακτική είναι οι ίδιοι/ες να δίνουν ένα μεγάλο ποσό «μπροστά» για τα εισιτήρια και την «εύλογη αμοιβή» του πρακτορείου διακίνησης, προκειμένου να μπουκνουν στις λίστες της επόμενης περιόδου. Μια εργάτρια από τις Φιλιππίνες ονόματι Κ. περιγράφει τη συνθήκη πολύ γλαφυρά:

«Έφτασα στην Αθήνα την άνοιξη του 2024. Μας περίμεναν δύο πούλμαν, ανεβήκαμε περίπου 40 άτομα». Μεταφέρθηκαν στη Ρόδο και αμέσως έπιασαν δουλειά. Η Κ. είχε ενημερωθεί ότι ο μισθός της θα είναι 1.000 ευρώ τον μήνα. Υπολόγιζε λοιπόν ότι θα χρειαστεί πέντε μήνες για να αποπληρώσει το χρέος της προς τον μεσάζοντα [...] «Είχα αποφασίσει να μη φύγω, παρότι έμαθα ότι έληξε η βίζα. Πολλοί συμπατριώτες μου μου έλεγαν να μην το κάνω, αλλά μόλις είχα ξεχρεώσει. Δεν είχα βγάλει καθόλου χρήματα και δεν είχα καν να πληρώσω το εισιτήριο της επιστροφής.»

Όπως καταλαβαίνετε, το ελληνικό κράτος με έναν απόλυτα νόμιμο τρόπο παράγει μια ποσότητα μαύρης και αόρατης εργασίας 3 μηνών για τα αφεντικά. Και τα αφεντικά την υποδέχονται φυσικά με χαρά.

ΦΡΕΓΑΤΕΣ, ΡΟΕΣ ΚΑΙ ΥΒΡΙΔΙΚΕΣ ΑΠΕΙΛΕΣ

Οι μετανάστ(ρι)ες εργάτ(ρι)ες έχουν σε πολλές περιπτώσεις παρουσιαστεί ως το «μήλον της έριδος» για διακρατικούς ανταγωνισμούς. Τα παραδείγματα των προηγούμενων δεκαετιών είναι πολλά, αλλά το ζήτημα αναβαθμίστηκε με την λεγόμενη «κρίση του Έβρου» τον Φλεβάρη του 2020. Έκτοτε οι μετανάστ(ρι)ες θεωρούνται ως «εισβολείς» με επίσημους πολιτικούς-στρατιωτικούς όρους, όπως επίσης επίσημα χαρακτηρίζονται πλέον ως «όπλα υβριδικού πολέμου»⁷. Όπως συμπύκνωσε πρόσφατα το ζήτημα ο Έλληνας υπουργός πολέμου από το Athens Security Forum:

Τα συμφέροντα λοιπόν της χώρας, είτε στενά είτε ευρύτερα, δεν είναι συμφέροντα που φτάνουν μέχρι την Κρήτη ή μερικά μίλια κάτω από την Κρήτη, είμαστε πολύ πέραν αυτού. Μετανάστευση, υποσαχάρια Αφρική [...] η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει επιτρέψει στην υποσαχάρια Αφρική να γίνει ένας παράδεισος τζιχαντιστών. Δεν επηρεάζει αυτό την Ελλάδα; Όταν έρχονται οι μεταναστευτικές ροές μέσω Λιβύης στην Κρήτη και στην Γαύδο, δεν μας επηρεάζει η κατάσταση στην υποσαχάρια Αφρική; Δεν τρέχει τίποτα για μας εκεί; [...] Άρα λοιπόν, οι ένοπλες δυνάμεις της χώρας πρέπει να μπορούν να υπηρετήσουν όλες αυτές τις αποστολές. Και ανθρωπιστικές αποστολές, και αποστολές που έχουν να κάνουν με την περιβαλλοντική κρίση και αποστολές που στενά συνδυάζονται με το εθνικό της συμφέρον.⁸

Είναι τελικά το μήλο ή η Έριδα που προηγείται; Θα πούμε πως είναι η δεύτερη και θα εξηγηθούμε, παίρνοντας το πρόσφατο παράδειγμα της Λιβύης, που πάει κάπως έτσι: ο στρατάρχης Χαφτάρ, που στο προηγούμενο επεισόδιο ήταν καλός φίλος των Ελλήνων, «αμολάει» μετανάστ(ρι)ες από το Τομπρούκ της Λιβύης με κατεύθυνση την Κρήτη. Οι Έλληνες έχουν εξοικειωθεί να αναφέρονται σε αυτούς/ές ως «υβριδική απειλή», χωρίς στιγμή να αναρωτιούνται τι είδους συμφωνίες είχε επιδιώξει το ελληνικό κράτος με τον στρατάρχη. Πολύ γρήγορα η Κρήτη «δεν χωράει άλλους» και οι αγανακτισμένοι φασίστες κάνουν τις πρώτες τους εμφανίσεις. Το ελληνικό κράτος εφαρμόζει μια σειρά από «έκτακτα μέτρα», όπως είναι η αναστολή αιτήσεων ασύλου, η φυλάκιση όσων δε δικαιούνται άσυλο κ.ο.κ. Το ελληνικό κράτος στέλνει δύο φρεγάτες στα ανοιχτά των χωρικών υδάτων της Λιβύης και στέλνει τον υπουργό εξωτερικών για διαπραγματεύσεις στη Βεγγάζη. Όλα αυτά έγιναν μέσα στο καλοκαίρι, οπότε κανείς δεν πολυασχολήθηκε. Εμείς παρακολουθούσαμε την κατάσταση και βγάλαμε κάποια συμπεράσματα, κρίνοντας ότι θα μας χρειαστούν και στο μέλλον.

Οι «μεταναστευτικές ροές» δημιουργούνται σε μεγάλο βαθμό από πολέμους στους οποίους συμμετέχει το ελληνικό κράτος. Οι «μεταναστευτικές ροές» χρησιμοποιούνται από τα κράτη ως όπλα στις μεταξύ τους διαπραγματεύσεις. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, φαίνεται πως η Λιβύη και το ελληνικό κράτος διαπραγματεύονταν για νέα «πακέτα στήριξης» από την Ε.Ε. Οι «μεταναστευτικές ροές» δημιουργούν την ευκαιρία για εφαρμογή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης. Οι «μεταναστευτικές ροές» λειτουργούν ως ευκαιρία επίδειξης ισχύος και δυνατότητα κατάληψης στρατιωτικών θέσεων σε «διαφιλονικούμενα» διεθνή ύδατα (εδώ μπαινεί και το «τουρκο-λυβικό μνημόνιο»). Οι «μεταναστευτικές ροές» λειτουργούν ως δυνατότητα στρατιωτικών «ανθρωπιστικών» αποστολών, που καθόλου δεν ενδιαφέρονται για το καλό των μεταναστ(ρι)ών.

OUTRO

Επιστρέφοντας στην αρχή του κειμένου, τίποτα παράδοξο δεν είχε η κίνηση του σκάφους του λιμενικού στις 3/2/26. Το ελληνικό κράτος και τα αφεντικά του κάνουν τους σχεδιασμούς τους με όλο και πιο σκληρούς όρους. Η μεταναστευτική τους πολιτική ως ένα μείγμα άγριας εκμετάλλευσης εργασίας, διακρατικών ανταγωνισμών και φυσικής εξόντωσης, προσαρμόζεται στις ανάγκες της πολεμικής εμπλοκής. Και κάπως έτσι απαντιέται και το ερώτημα «ποιοι βουλιάζουν τις βάρκες;». Μα φυσικά όλοι αυτοί μαζί! Και κάνουν και πολλά περισσότερα.

ΕΞΑΓΩΓΗ... ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Possible refugee routes to UK

Ο υπουργός έχει σχεδιάσει η Ελλάδα να συνεργαστεί με άλλες ευρωπαϊκές χώρες για τη δημιουργία return hubs (δομών επιστροφής) στην Αφρική. Πρόκειται για ειδικές εγκαταστάσεις σε τρίτες χώρες εκτός Ε.Ε., όπου θα φιλοξενούνται προσωρινά άτομα, των οποίων οι αιτήσεις ασύλου έχουν απορριφθεί.¹

Outsourcing στρατοπέδων συγκέντρωσης λέγεται αυτό και τσιγκλάει τα όποια δημοκρατικά ένστικτα μπορεί να έχουν απομείνει σε κάποιον. Τελικά, αυτή η χώρα εξαγει όντως πολιτισμό. Στην εικόνα αποτυπώνεται με βελάκια η ίδια διαδικασία όπως σχεδιαζόταν το 2022 από το Ηνωμένο Βασίλειο: Μέση Ανατολή – Τουρκία ή και Ελλάδα – Η.Β. – Ρουάντα. Που ακριβώς έγκειται η «επιστροφή»;

1. «Παράτυποι μετανάστες από Ελλάδα σε δομές στην Αφρική», kathimerini.gr, 20/02/2026.

1. «Τραγωδία στη Χίο: 15 νεκροί, δεκάδες τραυματίες - Τι επικαλείται το Λιμενικό», efsyn.gr, 04/02/2026.
2. Για περισσότερα βλ. *TEXT: περί της (ανομολόγητης) καταγωγής των ρατσιστικών ιδεωδών της ελληνικής κοινωνίας και περί της (ομολογημένης) χρησιμότητας τους, εκδόσεις Λέσχη Κατασκόπως του 21ου αιώνα, 2001.*
3. «Γ. Στουρνάρας: Λείπουν 200.000 εργατικά χέρια - Δεν ενδείκνυται μείωση του ΦΠΑ στα τρόφιμα», naftemporiki.gr, 23/12/24.
4. Βλ. την συνέντευξη του Θάνου Πλεύρη στο ρ/σ ΣΚΑΪ στις 13/01/26. Διαθέσιμη και εδώ: migration.gov.gr.
5. «Αλ. Τσίπρας: Πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές για την νέα αλλαγή στον τόπο», syriza.gr.
6. Συνέντευξη του Θάνου Πλεύρη στον ρ/σ ΣΚΑΪ, ό.π.
7. Για περισσότερα βλ. *Η «κρίση» του Έβρου: τομές μεταναστευτικής και εξωτερικής πολιτικής, περ. Antifa Transverso, τευχ. 1, Απρίλης 2020.*
8. Απομαγνητοφωνημένο απόσπασμα από την ομιλία του Ν. Δένδια στο Athens Security Forum, διαθέσιμη στο gioutioutiμπι.